

Последњих неколико месеци Женева је постала центар светских дипломатских збивања која ће, сва је прилика, кулминирати током 2014. године. У Женеви је 24. новембра 2013. године потписан споразум Ирана са чланицама групе П5+1. Договорени споразум је нека врста акционог плана са ороченим трајањем (6 месеци) који би требало да буде довољан да се постигне свеобухватан договор и трајно решење за ирански нуклеарни програм. На крају петодневних преговора, сви су изразили задовољство постигнутим. Дакле, сви су победници, нико није поражен. Како је то могуће?

Сам споразум има неколико кључних тачака које би требало погледати из више угла. Иранска страна се обавезала да ће дозволити инспекторима Међународне агенције за атомску енергију (ИАЕА) неометан приступ иранским нуклеарним постројењима (центрифуге, складишта, фабрике) и рудницама уранијума, да ће извршити конверзију постојећих количина уранијума обогаћеног до 20% у оксид и да ће обуставити обогаћивање преко 5%. Такође, Иран неће проширивати активности у својим нуклеарним постројењима Натанц, Фордо и Арак.

Запад (првенствено САД) обавезао се да неће поштравати постојеће санкције и да ће дозволити продају иранске нафте у износу од 4,2 милијарде долара, укључујући још неке олакшице, што би донело Ирану прилив средстава од 7 милијарди долара.

Пише: Ромео-Никола Поповић
понедељак, 20 јануар 2014 12:18

Пише: Ромео-Никола Поповић
понедељак, 20 јануар 2014 12:18

